ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ «ΟΧΙ»

Ἡ Μεγάλη Ἐπέτειος

ΤΟΥ κ. ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ἡ ἑορτὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἔχει τὴν ἰδίαν ἠθικὴν σημασίαν, τὴν ἰδίαν συμβολικὴν καὶ πανανθρωπίνην ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν εἶχαν καὶ αἱ μάχαι τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ 1940 ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη εἶχε καταδυθεῖ εἰς τὴν νύκτα τῆς ὑποδουλώσεως, καὶ ἡ σκλαβιὰ ἁπλωνόταν ἐπάνω εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον. Ἡ Ἑλλὰς μὲ τὸ ΟΧΙ της ἀπεδύετο εἰς ἕνα ἀπελπιστικῶς ἄνισον ἀγῶνα, ἐκτελέσασα τὸ χρέος της ἀπέναντι τῆς τρισχιλιετοῦς ἱστορίας της καὶ ἀπέναντι τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας ἐνσαρκώνει αὕτη, χωρὶς οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν νὰ ζυγίσῃ μὲ τὸν ζυγὸν τῆς ὕλης τὰς δραματικὰς συνεπείας τῆς ἀντιστάσεώς της.

Ἡ Ἑλλὰς ὅταν ὁ σχεδὸν ἄοπλος καὶ μικρὸς στρατός της ἐσταμάτησε τὰς σιδηροφράκτους λεγεῶνας τοῦ Μουσολίνι καὶ ἀκολούθως τὰ ἕξι τρεπεν εἰς φυγὴν εἰς τὰς δυσπρόσιτα Ἀλβανικὰ ὄρη, ἐπανέλαβεν εἰς τὴν πραγματικότητα τὸν Βιβλικὸν μῦθον τοῦ Δαυὶδ μὲ τὸν Γολιάθ. Εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίστασις ἔδωκε τὸ πρῶτον ρῖγος τῆς νίκης εἰς τοὺς συμμάχους καὶ ἀνεπτέρωσε τὸ ἠθικὸν τῶν ὑποδούλων λαῶν, διότι ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἡ μόνη χώρα ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἀντέστη εἰς τὸν ἐπιτιθέμενον ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξεδίωξεν ἐκ τῆς χώρας της.

Καὶ ἐνίκησεν ἡ Ἑλλὰς χάρις εἰς τὸ θάρρος ποὺ τῆς ἔδιδεν ἡ πεποίθησίς της εἰς τὸ δίκαιόν της καὶ ἡ ἀνάγκη τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζε νὰ ἀποδείχθῇ πιστὴ εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι αὕτη ἐγνώρισεν ἀνέκαθεν νὰ ἀγωνίζεται ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, ὑπὲρ τῆς Ἠθικῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ ἐλεύθερος κόσμος ποτὲ δὲν ἐθαύμασεν ἄλλοτε ἄλλον λαὸν διὰ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του ὅσον τότε τὸν ἑλληνικόν. Ἀρχηγοὶ Κρατῶν καὶ ἀρχηγοὶ Κυβερνήσεων καὶ συνέδρια διεθνῆ καὶ ἐφημερίδες καὶ Βουλαὶ καὶ ραδιόφωνα ἔπλεκαν ἐπὶ μῆνας τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας μας, ὑποδεικνυομένης ὡς τὸ ὑπόδειγμα γενναιότητος καὶ εὐψυχίας.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου εἶναι ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, εἶναι ἡ πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ ζωντανὸν παράδειγμα τῆς θυσίας ἑνὸς λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ἰ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Ἑλληνικὲς δάφνες

ΤΗΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ Σ. ΜΕΘΕΝΙΤΗ

«Κλεῖσε μέσα στὴν ψυχή σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ αἰσθανθῇς νὰ φτερουγίζῃ κάθε εἶδους μεγαλεῖο».

Ἡ ἀθάνατη Ἑλληνικὴ παλληκαριὰ εἶχε κλεισμένη στὴν ψυχή της τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐμεγαλούργησε, δημιουργῶντας τὸ θαῦμα τοῦ 1940—41. Ὅλοι οἱ στρατιῶτες μας στὸ πρῶτο κάλεσμα τῆς Πατρίδος ἔτρεξαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν μὲ μιὰ ψυχὴ καὶ μ' ἕναν πόθο. Νὰ νικήσουν! Τὰ χιονισμένα Ἀλβανικὰ βουνὰ δέχτηκαν τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ βάφτηκαν μὲ τὸ αἷμα τους, καὶ σπάρθηκαν μὲ τὰ κλαδεμένα τους μέλη. Οὔτε τὸ ἀφόρητο κρύο, οὔτε τὸ ὕπαυλο χιόνι, οὔτε τ' ἀπρόσιτα βουνὰ καὶ τὰ τρομαχτικὰ φαράγγια ἐπτόησαν τὰ θρυλικὰ ἑλληνικὰ νειάτα νὰ δημιουργήσουν μιὰν ἀπὸ τὶς πιὸ ἔνδοξες ἑλληνικὲς σελίδες τῆς νεωτέρας Ἱστορίας. Ἐκεῖ στοὺς κόλπους τῆς Ἠπείρου ἔνωσαν τὸ αἷμα τους μὲ τὸ αἷμα τοῦ Παύλου Μελᾶ καὶ ἔδειξαν πὼς ἡ μικρὴ Ἑλλάδα ἔχει νέους Λεωνίδες. Ἐκεῖ! Εἰς τὰ αἱματοβαμμένα βουνὰ ὅπου ἡ ὑπερκόσμιος τιμὴ τοὺς ἐκάλει... Ἐκεῖ! Ὅπου ἡ ἐλευθερία τοὺς ὕψωνε τὰ χέρια... Ἐκεῖ! Τὰ Ἑλληνόπουλα πολέμησαν καὶ ἔπεσαν γιὰ τὴν Πατρίδα. Ἔπεσαν γιὰ νὰ μὴ παψῃ νὰ βλαστάνῃ τὸ δένδρο τῆς λευτεριᾶς στὴν πολυβασανισμένη καὶ ἀγαπημένη γῆ, ὅπου ἐστρατήγησε ὁ Μιλτιάδης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς. Γιὰ νὰ φυσᾶ πάντοτε ἐλεύθερο τ' ἀεράκι στὰ χιλιοτραγουδημένα ἀπ' τὸν Βύρωνα νησιά μας. Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ξένος ὁ γαλανὸς οὐρανός μας... γιατὶ κάτω ἀπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸ ἐσκέπτετο ὁ Πλάτων καὶ φιλοσοφοῦσε ὁ Σωκράτης. Ναί! Πολέμησαν τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔκαμαν τὸ στῆθος τους τεῖχος ἀδιάβατο ἐμπρὸς στὸ ὁποῖο στάθηκε ὁ ἐχθρὸς μὲ δέος... Καὶ ἔπεσαν τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ τράνεψαν τ' ὄνομά τους καὶ τὄκαναν θρῦλο ποὺ ξεπέρασε τὶς ἑλληνικὲς θάλασσες καὶ ἔφθασε σὲ χῶρες ἄγνωστες καὶ μακρυνές. Οἱ ξένοι ἀπορημένοι γέμισαν ἐνθουσιασμὸ γι' αὐτὰ τὰ ἀθάνατα ἑλληνικὰ νειᾶτα καὶ μὲ θαυμασμὸ εἶπαν τὰ ἁπλᾶ μὰ μεγαλόπνοα λόγια: «Οἱ Ἕλληνες πολεμοῦσαν σὰν ἥρωες, μὰ τώρα οἱ ἥρωες θὰ πολεμοῦν σὰν Ἕλληνες». Κι' ὁ μεγάλος μας Παλαμᾶς ἀφιέρωσε τὸν ἀθάνατο στίχο στοὺς τιμημένους μας πολεμιστάς.

«Τοῦτο τὸ λόγο θὰ σᾶς πῶ
δὲν ἔχω ἄλλον κανένα,
μεθύστε ἀπ' τ' ἀθάνατο
κρασὶ τοῦ εἰκοσιένα».

Τιμημένα Ἑλληνικὰ παιδιά! Ἀθάνατα παλληκάρια! Τόσα χρόνια πέρασαν καὶ δὲν λησμονηθήκατε, οὔτε θὰ λησμονηθῆτε ποτέ. Ἡ νίκη σας ἔδειξε ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς φυλῆς μας.

Καὶ ἐμεῖς, μικροὶ κι' ἀσήμαντοι ὑμνοῦμε τὴν ὑπέροχη θυσία σας ποὺ σὰν φάρος φωτεινὸς θὰ ὁδηγῇ τὰ νειᾶτα στὸν δρόμο τῆς τιμῆς. Ἀθάνατοι ἥρωες! Ἂς εἶναι ἀνάλαφρο τὸ χῶμα ποὺ σᾶς σκεπάζει.

ΜΙΡΑΝΤΑ Σ. ΜΕΘΕΝΙΤΗ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Ξανθίππης Δασκαλοπούλου κατέθεσαν: Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων ἡ οἰκογένεια κ. Κωστούλας Νικ. Παππᾶ δραχ. 50, ἡ κ. Κατίνα Παπαβασιλοπούλου δρχ. 100. Ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ κ. Νικόλαος Κ. Θεοδοσόπουλος δρχ. 100.

Ὁ κ. Θ. Ρ. κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Σταθμοῦ «ὁ ἰατρὸς Ἀνδρέας Σαμούρης» δραχ. 100 εἰς μνήμην Βασιλικῆς Ἀργυροπούλου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν: Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Π. Ψιλοπαναγιώτου δραχ. 200 εἰς μνήμην Ἑλένης Διγενοπούλου. Ἡ κ. Κατίνα Μαυρομμάτη εἰς μνήμην Φωτίου Ἀναγνωστοπούλου δραχ. 100 καὶ εἰς μνήμην Παναγ. Πολυμεροπούλου δραχ. 100. Ἀνώνυμος κυρία δραχ 100. εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της ἀντὶ μνημοσύνου. Ὁ κ. Τάκης Ἀθανασόπουλος δραχ. 50 εἰς μνήμην Δημητρ. Καλύβα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Ἀερομαχία πάνω ἀπὸ τὶς γραμμές μας. Ἑλληνικὸ παρατηρητήριο στόχος τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ

ΤΟΥ κ. ΠΑΝΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ταξιάρχου Π.Δ.

27 Φλεβάρη 1941

Ἀπόψε γύρισα λίγο νωρὶς ἀπὸ τὸ προκεχωρημένο παρατηρητήριο. Ἔξω ἀπὸ τὴν καινούργια ἀμερικανικὴ σκηνή μου, ὅπως καὶ τὶς ἄλλες μέρες, ὁ ἴδιος στρατιώτης ἔχει ἀνάψει, ἐκεῖ παράμερα, μιὰ τεράστια φωτιὰ μὲ κούτσουρα ἀπὸ κέδρους καὶ μεταφέρει τὰ χωνεμένα κάρβουνα μ' ἕνα φτιάρι στὴν πέτρινη πλάκα ποὺ ἐδῶ καὶ μερικὲς μέρες εἶναι τοποθετημένη κοντὰ στὸν ὀρθοστάτη τῆς σκηνῆς.

Ξεπαγιασμένος ὅπως εἶμαι ἀπὸ τὸ τσουχτερὸ ξεροβόρι, καὶ ὕστερα ἀπὸ μεγάλη κούραση ποὺ δοκίμασα ἀνεβοκατεβαίνοντας στὰ χιονισμένα ὑψώματα τῆς Τρεμπεσίνας, μπαίνω στὴν σκηνὴ καὶ ξαπλώνω, ὅπως κι' ὅπως στὸ στενόχωρο κρεββάτι ἐκστρατείας, γιὰ νὰ ξεκουραστῶ καὶ ν' ἀπολαύσω προσωρινὰ τὴν θαλπωρὴ τῆς ζεστασιᾶς ποὺ ἀρχίζει νὰ ξαπλώνεται σ' ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ τῆς σκηνῆς.

Ἀκούω ἔξω τοὺς ἐκκωφαντικοὺς κρότους τῶν διαρρήξεων τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας ποὺ συνεχίζει ἀπὸ τὸ πρωὶ νὰ βομβαρδίζῃ τὶς θέσεις μας, καὶ ὅλη τὴ στενωπὸ ποὺ περνάει ὁ δημόσιος δρόμος Κλεισούρας—Βερατίου. Ἡ μακρόστενη, μικρὴ πεδιάδα ποὺ τὴν χωρίζει ἀπὸ τὸν δημόσιο δρόμο ὁ παραπόταμος τοῦ Ἀώου, εἶναι σκαμμένη κοντά—κοντὰ ἀπὸ τὶς διαρρήξεις τῶν βομβῶν καὶ ἀπὸ μακρυὰ φαίνονται σὰν στρογγυλὲς γοῦβες φτιαγμένες ἀπὸ ἀνθρώπινο χέρι, ἕτοιμες γιὰ νὰ φυτευθοῦν μὲ κάθε λογῆς δένδρα.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀκούονται ὁμαδικὲς φωνὲς τῶν φαντάρων μας ποὺ πετάχτηκαν ἀπὸ τὰ ἀντίσκηνά τους γιὰ νὰ θαυμάσουν μιὰ ἀερομαχία ποὺ γίνεται ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Ἕνα δικό μας καταδιωτικό, ποὺ τίς οἶδε πῶς μπόρεσε νὰ φθάσῃ ὡς ἐδῶ, εἶναι ὁ στόχος τριῶν Ἰταλικῶν ποὺ προσπαθοῦσαν πετῶντας γύρω του, νὰ τὸ γαζώσουν μὲ τὰ μυδραλιοβόλα τους. Ἐκεῖνο ξεφεύγοντας, πότε ἀνεβαίνει ψηλότερα, πότε κάνει βουτιὰ πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ ἀπότομα ὁριζοντιώνεται γιὰ νὰ ἀνέβῃ πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὰ ἐχθρικά, καταβάλλοντας ὅλη του τὴν προσπάθεια νὰ πλήξῃ μὲ τὸ μυδραλιό του ὅποιο ἐχθρικὸ θὰ εὕρισκε μπροστά του. Ὡραῖο θέαμα, μὰ ὅλοι μας κατεχόμαστε ἀπὸ ἀγωνία γιὰ τὴν τύχη τοῦ ἰδικοῦ μας, ποὺ ἔχει ἀποδυθῆ, χωρὶς ἴσως νὰ τὸ περίμενε σ' ἕναν ἄνισο καὶ ἄπελπι ἀγῶνα.

Ὤ; τόσο ὁ ἄφοβος καὶ ἡρωϊκὸς ἀεροπόρος μας, κάνοντας ἔξυπνους καὶ τολμηροὺς ἀκροβατισμούς, βρίσκεται πάντα πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ καταδιωκτικὰ καὶ τοὺς ξεφεύγει διαγράφοντας στὸν ἀέρα τεράστιες τροχιές. Σὲ κάποια δύσκολη στιγμὴ βουτάει πρὸς τὰ κάτω καὶ φέρνοντας λίγα μέτρα ἀπὸ τὸ ἔδαφος του, σὲ ἰσορροπία τὸ σκάφος πέταξε ἀνενόχλητο πρὸς τὴν Κλεισοῦρα καὶ χάθηκε ἀπὸ τὰ μάτια μας στὸν ὁρίζοντα τῆς Πρεμετῆς.

28 Φλεβάρη

Ὅλη νύχτα δὲν μπόρεσα νὰ κλείσω μάτι, ἀπὸ τὰ συχαμερὰ ζωῦφια ποὺ ἐδῶ τὰ γεννάει τὸ ἴδιο τὸ χῶμα καὶ τὰ ξερὰ χορτάρια, ἀκόμη καὶ οἱ πέτρες, καὶ ἀπὸ τὴν παγωνιὰ ποὺ τὶς πρωϊνὲς ὧρες εἶναι ἀνυπόφορη. Κάποιο κακὸ συναίσθημα βαραίνει τὸ στῆθος μου, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀπαίσιο ὄνειρο, ποὺ εἶδα στὸν ὕπνο μου. Καὶ σκέπτομαι πῶς πρὶν ξημερώσῃ πρέπει νὰ βρίσκωμαι στὸ γρουσούζικο ἐκεῖνο προκεχωρημένο παρατηρητήριο ποὺ βάλλεται πλευρικῶς ἀπὸ βλμους καὶ πυροβόλα ἀπὸ τὰ ὑψώματα τοῦ Μπριτσάϊτ καὶ τῆς Ἄρτζα ντὶ Σότο. Καὶ μήπως ἦταν παρατηρητήριο; Ἕνα κυκλικὸ ὄρυγμα, πενήντα μέτρα μπροστὰ ἀπὸ μιὰ διμοιρία πεζικοῦ, τόσο μικρὸ καὶ στενόχωρο, ὥστε μόλις μποροῦνε νὰ καθήσουν τέσσαρες ἄνθρωποι μ' ἕνα τηλέφωνο καὶ μερικὰ ὄργανα παρατηρήσεως.

Πρωΐ—πρωΐ πρὶν ἀκόμη ξημερώσῃ ὁ ἐπιτελὴς μὲ δυὸ τηλεφωνητὲς καὶ τὸν λοχία παρατηρητὴ εἶναι ἕτοιμοι μπροστὰ στὴν σκηνή μου. Τοὺς πέρνω καὶ ἀνηφορίζουμε στὴν χιονισμένη μικρὴ χαράδρα, τουρτουρίζοντας ἀπὸ τὸ κρύο. Ἔχουμε πολὺ δουλειὰ σήμερα εἶπα στὸν ἐπιτελὴ καὶ πρέπει νὰ διαζόμαστε γιατὶ αὔριο τὸ πρωὶ στὶς 5, σύμφωνα μὲ τὴν δικταγὴ τῆς Μεραρχίας θ' ἀρχίσῃ ἐπίθεσις ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τοῦ Πούντ Ἀνόρ. Αὔριο βλο τὸ συγκρότημα τοῦ Μάλι Σιντέλι, πρέπει νὰ πέσῃ στὰ χέρια μας, γιὰ νὰ προχωρήσῃ ἡ Μεραρχία καὶ νὰ πέσῃ πίσω ἀπὸ τὸ Τεπελένι. Δὲν μίλησε, οὔτε ζήτησε ἄλλες πληροφορίες. Αὐτὸ μοῦ κάνει ἐντύπωση, καὶ διερωτήθηκα, μήπως καὶ κεῖνον τὸν βασανίζει τὸ ἴδιο κακὸ συναίσθημα; Συνεχίζοντας τὴν πορεία μας, περνᾶμε τὶς θέσεις τῶν πυροβολαρχιῶν καὶ φθάνουμε μόλις ἀρχίζουν τὰ χαράματα στὸ παρατηρητήριο. Ἄκρα ἡσυχία ἐπικρατεῖ σ' ὅλη τὴν περιοχή, καὶ μόνο ὁ σκοπὸς τῆς διμοιρίας κουκουλωμένος μέσα στὴν ἀρβανίτικη κάπα του, βήχει ποὺ καὶ πού, ἀτενίζοντας πρὸς τ' ἀπέναντι χαρακώματα τῶν Ἰταλῶν.

Ὁ κανονισμὸς τῆς βολῆς ἀρχίζει. Τὸν ἕνα διοικητὴ πυροβολαρχίας τὸν διαδέχεται ἄλλος καὶ κατόπιν ἄλλος καὶ τελευταῖος ὁ διοικητὴς μιᾶς βαρειᾶς πυροβολαρχίας τῶν 150 κανονίζει τὴν βολὴν του στὴν κορυφὴ τοῦ 1850 ὅπου λίγες στιγμὲς πρωτύτερα, εἶχε ἐμφανισθῆ ἕνας Ἰταλικὸς λόχος καὶ τὸν διεσκόρπισε μὲ μερικὲς ὀβίδες ὁ λοχαγὸς Ἀργυρός.

Τελειώσαμε τώρα εἶπα· εἶναι 4 ἡ ὥρα ἄ; ξεκουρασθοῦμε λιγάκι καὶ φεύγουμε. Εἶδα ἕνα περίεργο ὄνειρο ἀκούω νὰ λέγῃ ὁ δεκανέας τηλεφωνητής. «Εἶδα μιὰ μεγάλη Ἑλληνικὴ σημαία νὰ πέφτῃ ἀπὸ τὸν οὐρανό. Φύσαγε δυνατὰ καὶ ὁ ἀγέρας παρέσυρε τὴν σημαία. Μαζευτήκαμε τότε πολλοὶ φαντάροι, τὴν τραβήξαμε καὶ ὅταν τὴν κατεβάσαμε, πήγαμε καὶ τὴν βάλαμε σ' ἕνα ἐρημοκλήσι». Δὲν πρόλαβε ὁ δεκανέας νὰ τελειώσῃ τὴν τελευταία λέξη καὶ τὸ ἐκκωφαντικὸ καὶ ἀπαίσιο μούγκρισμα μιᾶς ὀβίδας μεγάλου διαμετρήματος τὸν ἔκανε νὰ σταματήσῃ τὴν συνέχεια. Ἕνας φοβερὸς κρότος ἀντήχησε καὶ ἄπειρα κομμάτια ἀπὸ σίδερο καὶ καπνοὺς σκορπίστηκαν γύρω ἀπὸ τὸ παρατηρητήριο.

Συνηθισμένοι ἀπὸ τὶς χιλιάδες διαρρήξεις τῶν ὅλμων ποὺ ἔπεφταν ὅλες τὶς ἡμέρες γύρω μας, ἡ διάρρηξη τῆς ὀβίδας ποὺ ἔπεσε δίπλα μας, δὲν μᾶς τρομάζει. Ἡ δεύτερη ποὺ ἔσκασε ἑκατὸ μέτρα μακρύτερα ἀπὸ τὴν ἄλλη δείχνει τὸν ἄμεσο κίνδυνο ποὺ διατρέχουμε. «Ὁ Ἰταλός, εἶπα, κάνει βολὴ ἀκριβείας στὸ παρατηρητήριο· θὰ εἴμαστε τυχεροὶ ἂν δὲν σκάσῃ ἡ τρίτη ἐπάνω μας». Καὶ ἔσκασε ἡ τρίτη στὸ χεῖλος τοῦ παρατηρητηρίου. Σηκώθηκα καὶ βλέπω τὸ ἀριστερό μου χέρι νὰ κρέμεται ἀπὸ μιὰ πέτσα καὶ αἰσθάνομαι σὰν νὰ μὲ καίῃ ἡ πλάτη μου καὶ τὸ δεξί μου πόδι στὸν μηρό. Μόνο τὸ μάτι μου πονάει ἀνυπόφορα.

Γύρω οὔτε μιὰ φωνή. Ἀργυρέ! φώναξα. Ὁ Ἀργυρὸς χωμένος μέσα στὴν χλαίνη του, μὲ τὸ κεφάλι γυρμένο πίσω καὶ μὲ χλωμὸ πρόσωπο δείχνει πὼς δὲν ζῇ πιά. Μὲ σπασμένο τὸ πόδι, ἀπὸ κάποιο μεγάλο θραῦσμα, ὁ δεκανέας τηλεφωνητὴς κοιτάζει ἀφηρημένος προσπαθῶντας νὰ στηλωθῇ ὄρθιος.

Μόνο ὁ ἐπιτελὴς καὶ ὁ λοχίας παρατηρητὴς εἶναι σῶοι. Καὶ οἱ δύο τάχουν χαμένα καὶ εἶναι ἀνίκανοι νὰ κουνηθοῦν ἀπὸ τὴν θέσι τους.

Τίποτε ἄλλο δὲν θυμᾶμαι παρὰ σὰν ὄνειρο τὸν γιατρό μου, μὲ μιὰ δελόνη στὸ χέρι, ἕτοιμο, νὰ μοῦ κάμῃ κάποια ἔνεσι, ὅπως ἤμουνα ξαπλωμένος ἐπάνω σ' ἕνα φορεῖο μέσα στὴν σκηνή μου.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ταξίαρχος Π. Δ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

—Πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν Σωματικῆς Ἀγωγῆς Νομοῦ Ἀχαΐας, κ. Πρόεδρον Ε.Π.Σ. Πατρῶν, κ. Πρόεδρον Ἐπιτροπῆς Διαιτητῶν

Κύριοι,

Πρὸ 15θημέρου εἰς τὸν ἀγῶνα Ἀχιλλέως—Ἀπόλλωνος, ὁ διαιτητὴς κ. Βαλλιᾶνος, ἐτήρησε κατὰ τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον τοιαύτην μεροληπτικὴν ὑπὲρ τοῦ Ἀπόλλωνος στάσιν ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ ἡ διοίκησις τῆς Ε.Π.Σ.Π. νὰ διατάξῃ σχετικὰς ἀνακρίσεις. Παρὰ ταῦτα βλέπομεν τὸν διαιτητὴν τοῦτον νὰ διαιτητεύῃ εἰς τὸν προχθεσινὸν ἀγῶνα Ἀχιλλέως—Ὀλυμπιακοῦ, καὶ νὰ ἀγνοῇ τὴν ἐσκεμμένην καὶ πρωτοφανῆ ἐπίθεσιν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ ποδοσφαιριστοῦ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Σωτηρ. Λεγάτου κατὰ τοῦ Ἐπόπτου Λουδ. Πάσκουα ὅστις ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ σημεῖον διακοπῆς τοῦ ἀγῶνος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Βαλλιάνου καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἄνω ποδοσφαιριστοῦ. Δυστυχῶς ὅμως ὁ κ. Βαλλιᾶνος, ἄγνωστον τί σκεπτόμενος καὶ τί ὑπολογίζων, ὄχι μόνον δὲν ἐτιμώρησε τὸν παρεκτραπέντα ποδοσφαιριστὴν ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἔγραψε τοῦτο εἰς τὸ φύλλον ἀγῶνος, ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν. Εὐτυχῶς ὅμως ὅτι τοῦτο ἀνέγραψεν ἐπὶ τοῦ φύλλου ἀγῶνος ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀχιλλέως. Πάντα ταῦτα τὰ ἀντελήφθησαν οἱ παριστάμενοι Πρόεδρος τῆς Ε.Π.Σ.Π. κ. Σκλάβος καὶ ὁ γυμνασίαρχος τοῦ ἀγῶνος κ. Σ. Μικροῦτσικος ὅστις τυγχάνει καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συνδέσμου Διαιτητῶν. Καλεῖσθε συνεπῶς ὅλοι νὰ κάμετε τὸ καθῆκον σας καὶ νὰ τιμωρήσητε παραδειγματικῶς τοὺς παρεκτρεπομένους.

Ι. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Τετάρτη 28 Ὀκτωβρίου
Ἀπογευματινὴ ἐκδρομὴ εἰς ΚΛΑΟΥΣ—Κ. ΑΧΑΪΑΝ (Ράχη). Δηλώσεις εἰς τὰ ἐντευκτήριά μας καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν.

Κυριακὴ 1 Νοεμβρίου
Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς ΔΕΛΦΟΥΣ.
Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις εἰς τὰ ἐντευκτήριά μας Κανακάρη 184, τηλέφ. 43—56, 5—9 μ.μ.

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 200. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια
«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28

ΠΑΙΔΙΚΑ
ΠΑΛΤΑ-ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ-ΖΑΚΕΤΤΕΣ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ-ΖΑΚΕΤΤΕΣ
Α)ΦΟΙ ΤΣΑΒΑΛΑ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 157, ΓΩΝΙΑ ΚΑΝΑΡΗ, ΤΗΛ. 46-13
ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΑΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ

ΜΕΛΙΟΣ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑΣ
ΠΛΑΚΕΣ ΠΟΔΙΑ διὰ κάθε ἐργασίαν ἀπὸ παραγωγὴν εἰς κατανάλωσιν
ΠΩΛΗΣΙΣ χονδρικὴ καὶ λιανική
ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ: Χονδρικὴ πώλησις
ΒΟΤΣΗ 6
ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΑΝΔΡΕΑΝΙ. ΒΕΝΤΟΥΡΑΝ

θανόντα κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 3.30 μ.μ. ἐκ τοῦ Καθολικοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἡ σύζυγος: Φιορούλα. Τὰ τέκνα: Κατίνα καὶ Γεώργιος Γιαννόπουλος, Καρμέλα καὶ Σπῦρος Δεμαρτίνος. Αἱ ἀδελφαί: Καρμέλα Ἀλεγκρέττι, Κολίνα Βεντούρα. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν ΓΕΡ. ΜΑΡΑΤΟΥ. Πάτραι: Κανακάρη 40, τηλ. 43—67. Ναύπακτος: Τζαβέλα

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου ἐτελέσαμεν οἰκογενειακὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἀειμνήστων

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΑΣ ΤΟΦΑΛΟΥ

δολοφονηθέντων κατὰ τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἰταλῶν τὴν ἔνδοξον ἡμέραν τῆς Πατρίδος τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940.

Ὁ ἀδελφός: Δημήτριος Σ. Τόφαλος.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ Θ' ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΤΟΚΙΟΝ. Παρ' ὅλην τὴν πρόοδον καὶ τὸν συγχρονισμὸν ὁ ὁποῖος παρατηρεῖται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἀπὸ ἀρκετῶν ἤδη δεκαετηρίδων, οἱ Ἰάπωνες ἐξακολουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν, ὅταν γράφουν, τὸν πατροπαράδοτον τρόπον γραφῆς, ἀρχίζοντες ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω μέν, γράφοντες ὅμως καθέτως! Ἡ κατάστασις αὕτη ἤρχισεν νὰ μεταβάλλεται μόλις τελευταίως, ὅτε πολλαὶ μεγάλαι ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ βιομηχανίαι υἱοθέτησαν τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον γραφῆς, ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. Εἰς τὴν καινοτομίαν ταύτην τοὺς ὤθησε καὶ τὸ γεγονός, ὅτι αἱ γραφομηχαναὶ εἶναι πολὺ περισσότερον εὔχρηστοι ὅταν ἀκολουθεῖται τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα κατὰ τὴν γραφήν.

ΦΤΙΑΧΝΟΥΝ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟΝ ΑΡΤΟΝ

ΛΙΛΛΗ. Ἐπανάστασιν εἰς τὴν ἀρτοποιΐαν ἀποκαλεῖται ἡ ἑπιόνησις τοῦ...κατεψυγμένου ψωμιοῦ ἀπὸ ἕναν Γάλλον ἀρτοποιὸν κάτοικον τῆς Κοντέ—σὺρ—Ἠσκώ, πλησίον τῆς Λίλλης. Ὁ ἐν λόγῳ ἀρτοποιός, ἀφοῦ τακτοποιήσει τὴν ζύμην εἰς φραντζόλες, τὶς τοποθετεῖ εἰς εἰδικὸ μεγάλο ψυγεῖο καὶ μὲ θερμοκρασίαν ὀκτὼ βαθμῶν. Ὅταν τὰ ψωμ